

הזוה"ק יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזירות, והצה"ק הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר, שכל גזירת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוה"ק. - וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמנינו זה, וז"ל: ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גומ, כי אני אלמלא נתגשר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל". ומי לנו גדול כהרמח"ל לזכותו יגן עלינו אמן אשר היה זקי עצום ככל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדושה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

ידוע, שמתוך מדת הרחמים האינסופית של הבורא, לעמו ישראל, לפני כל דין או גזרה קשה משמים, עושים חסד עם האדם ונותנים לו הזדמנות לבחור בטוב על מנת לבטל את הגזרה מעליו. ומה שנכון לגבי גזרות הפרט תקף לגבי גזרות הכלל. לפני הגזרה או "המפה" של השואה האיומה, ה' שולח הזדמנות לעמו ישראל לבחור בטוב ושולח "תרופה" עם שליח בדמותו של בעל הסלם, ללכת לקהלות היהודיות בפולין ולומר להם ללמד זוהר הקדוש. בעל הסלם צפה ברוח קדשו עשרים שנה לפני מלחמת העולם השנייה את השואה ההולכת וקרבה, הוא הלך וזעק ובפני כל הרבנים ויהודי ארופה, הרעיש עולמות כדי שילמדו את הזהר הקדוש, כי ידע שזו התרופה הקדושה להצלת יהודי ארופה מהשואה האיומה. הסטרא אחרא (היצר הרע), פמון, מאד מפריע בבחירה, לבחור בטוב,

כל היום גמרא ופולפולים, אבל שוכחים שיש לתורה פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, כמו שכתב האור החיים הקדוש, (ויחי), וכל מי שלא עוסק בארבעת חלקיה, עליו יוצאת בכל יום בת קול וצווחת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" (מהרח"ו), וכתב השלה"ק וז"ל: שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיגיה ושבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברנך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון). וכן כתב הגאון מוילנא. (אבן שלמה פרק י"א אות ג) הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה. ובישעיה (ו' ט) כתב, שהיצר הרע עושה שלא ילמד קבלה, כי יודע שעל ידי לימוד זה ישוב האדם בתשובה שלימה, ובספר הקנה כתב על דברי הנביא מלאכי (ג' י"ח) ו"שבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו" עובד אלקים הינו העוסק בתלמוד ובהרהר לא עבדו - העוסק בתלמוד לבד ואינו עוסק בהרהר. (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, מען גנים, פ"א אות ב'), וזהו הברור האחרון לפני התקיימות הנבואה (שם, כג) "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא: כי השם יתברך מחכה ומצפה שכל היהודים ילמדו זוה"ק, ובזה יתלקטו הניצוצות הקדושים, ולא ידח ממנו נידח, ואז יגלה ויפיע מלך המשיח וילמד לכל ישראל את סודות התורה, מה שלמדו עכשיו, ולא הבינו. ובספר יסוד ושורש העבודה (שער הניצוץ) כתב, וז"ל: אחי ורעי, אם כל כך גדולה

ובפרוש אמר אליהו לרבי שמעון בתיקונא שתינתא דבהאי ספר הזהר יתפרקו מן גלותא פד אתגליא בדרא בתראה, פי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות כל שפן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה עד כאן לשונו. ובהרהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינו דהו קיימי בטורא דסיני, [ונכתב בצדו, א"ה: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. וכן בענין הענש המעמד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר הזהר פקודי (דף רמז): וז"ל... מי שיכל ולא למד סוד כשתעלה נשמתו דוחים אותו לחוץ, ולא עולה למעלה, ונמצא מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים מרימים את כנפיהם כולם בועטים בו בכנפיהם ושורפים את נשמתו ולא נשרפת, ועומדת ולא עומדת, וככה נידונת נשמתו בכל יום, מאירה ולא מאירה, ואף על גב שיש לו מעשים טובים - בגין דלית אגרא בההוא עלמא, פאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתפללא ביקרא דמאריהון וכו', יענין שם. ולא די בענש זה אלא צריך לחזר ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקום זאת המצוה פי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וז"ל: ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. [א"ה: ומרן הגה"צ רבי חיים קנייבסקי שליט"א שואל לאברכים הבאים אליו, אם לומדים הם זוה"ק? ועונים לו עדיין לא סיימנו ש"ס!!! ואומר להם, מה זה נוגע, ודעו כי ללא לימוד זוה"ק לא זוכים להיכנס

או ככה מהעיר גם שביב האחרון. יו"ט"ן איננו ושמעון איננו. והיתה עת צרה ליעקב צרה מכבפירה פי בליל י"א מנחם אב, אחרי פטירת חכם רבי שמעון זכרוננו לברכה, בבקר השכם נדבקו מודעות אדמים מטעם המלך וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוך המודעות מציר חרב אדם לאות מלחמה ממלכה בממלכה. ממלכת קוסטנטינא בממלכת בריטניא. ותכף התחיל לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטניא. והיו מסייעין אותם מעיר לעיר וממדבר למדבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי המלחמה, ומני אז והלאה מצאנו רבות רעות וצרות והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע, וגזרות קשות נתחדשים בכל יום נוסף על יום אתמול.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג כסלו שנת איכה תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרב הגשמים ופרצו גדרי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היונתו ישנים על מטותינו בלילה וגאו המים מי שתו, ותהי צעקה גדולה בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן יציאת מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעב כתפיהם ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום הנמוך למקום הגבוה פי אין דרך לצאת מן העיר כי המים הקיפו כל העיר מפל צד יותר רחוק ממלוא עיניו של אדם, ונבהו המים והפילו גליהם שליש העיר וכמה בני אדם שלא קדמו לברח היו בתיהם קבריהם רחמנא ליצלן. ואחר כך בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פרעושים ונלוה עמהם מפת בצרת ויקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים, עד שראה השם את לחץ עמו ישראל